

riet som f.eks. Charlottenborg Udstillingsbygning, Filminstituttet eller Radio- og tv-nævnet?»

Mogens Jensen (S):

Jeg vil godt i forlængelse af det foregående spørgsmål stille kulturministeren et spørgsmål om den her type kommunikation, der er foregået mellem ministeren og i det her tilfælde Danmarks Radio, hvor man altså i et tilfælde har peget på navngivne medarbejdere i Danmarks Radio og har sagt, at man i regeringen synes, at det her er et problem, og at de her medarbejdere ikke agerer, som man synes de bør agere, nu senest telefonsamtalen, hvor man giver en røffel til bestyrelsesformanden i DR.

Er det en form for kommunikation, ministeren så også mener kan overføres til andre områder, f.eks. når ministeren taler med bestyrelsesformanden for Charlottenborg Udstillingsbygning, Radio- og tv-nævnet, Kunstrådet eller for den sags skyld Det Kongelige Teater?

Kl. 14.05

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Se, armslængdeprincippet handler jo om, at man skal forhindre politisk indblanding i de konkrete beslutninger om tildeling af eksempelvis kunststøtte. Men det betyder ikke, at der skal være vandtætte skotter imellem politik og kultur. Det er altså os kulturpolitikere, der skaber de overordnede rammer for f.eks. kunststøttesystemet i form af lovgivning og bevillinger, og det kan man selvfølgelig kun gøre ved at være i dialog med repræsentanter fra kulturlivet.

Spørgeren nævner Charlottenborg, Filminstituttet og Radio- og tv-nævnet, og derfor synes jeg, det ville være rimeligt lige kort at omtale reglerne for de bestyrelser.

Charlottenborgs regelsæt betyder, at bestyrelsen ledes af en forsamling på 12 personer. Til sammen skal de repræsentere kunstnerisk, kunstformidlingsmæssig, økonomisk samt ledelsesmæssig og erhvervmæssig indsigt. Jeg udpeger i rollen som kulturminister 3 medlemmer af den 12 mand store bestyrelse, herunder formanden. De øvrige medlemmer udpeges af organisationer på området.

Med hensyn til Radio- og tv-nævnet er det nedsat af kulturministeren. 7 medlemmer udpeges af mig, 1 medlem udpeges af Samarbejdsforum for Danske Lytter- og seerorganisationer, og nævnet træffer endelig afgørelse om bl.a. klager

over reklamer i tv og tildeling af tilskud til radio- og lokal-tv-virksomhed.

Det sker på baggrund af en faglig vurdering, og hverken Kulturministeriet eller jeg har kompetence til at gå ind i nævnets sager eller fungere som klageinstans. Vi blander os simpelt hen ikke i de sager.

Ifølge filmloven er bestyrelsen for Det Danske Filminstitut den øverste ledelse af instituttet. Bestyrelsen har over for mig som kulturminister ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne for instituttets virksomhed, og derfor er det helt naturligt, at bestyrelsen og jeg taler sammen.

I efteråret indgik alle Folketingets partier en aftale på filmområdet, og som led i forberedelse af den mødtes jeg f.eks. flere gange med bestyrelsesformanden for Filminstituttet og med hele bestyrelsen.

Mogens Jensen (S):

Jamen sådan kan man da også fordrive spørgetiden, med at læse op af vedtægterne for Charlottenborg Udstillingsbygning.

Det, jeg vil have svar på, er, om ministeren synes, at det er i orden, at ministeren kommunikerer med bestyrelsesformændene for de her institutioner, altså også Danmarks Radio, på en måde, hvor ministeren kommer og siger, at han er utilfreds med den måde, de håndterer den og den dækning på eller den og den faglige aktivitet på, og at de må få lavet det om, må gøre det anderledes, og at bestyrelsesformanden skal sørge for det.

Er det en form for kommunikation, der er i orden, at man på den måde som politiker forsøger at sætte sin egen vilje igennem i forhold til den her faglige institutions integritet?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Se, årsagen til, at jeg læste op fra principperne i forbindelse med armslængdeprincippet før, var jo, at der er og skal være en dialog mellem minister, det politiske system og kulturinstitutionerne, nemlig om f.eks. at leve op til lovgivningen og de intentioner, der er i lovgivningen.

Så selvfølgelig er der en dialog imellem bestyrelsesformand og minister inden for de forskellige områder, og det afhænger selvfølgelig af de pågældende sager. Lad os tage Filminstituttet som eksempel. Når der lige bliver indgået et filmforlig, er det selvfølgelig vigtigt, at ministeren sørger for, at der bliver fulgt op på, at de ting, vi har aftalt i forliget, bliver til noget.